

Bayer Zsolt: Szabadságharc

2011 november 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

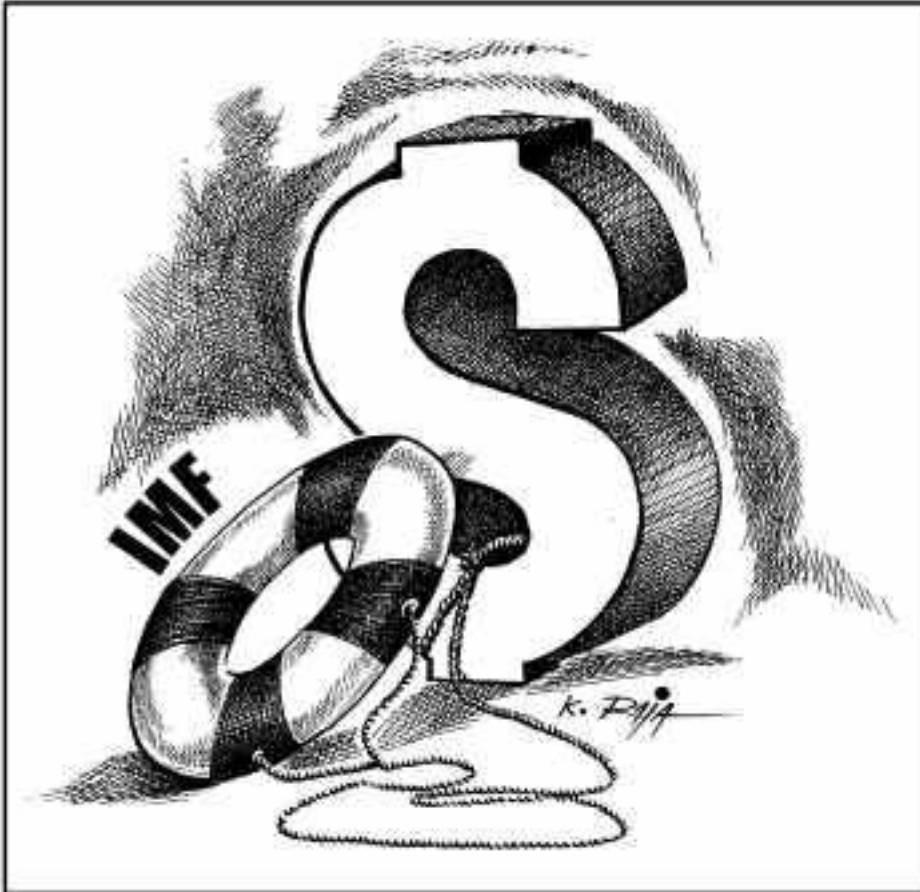
Még nincs értékelve

Mérték

Azért olyan nagyon nagy okosság nem kell ahhoz, hogy az ember lássa: valami nagyon nincsen rendben a forint mostani árfolyamzuhanása körül. Az pedig szinte mellékes, de azért jellemző körülmény, hogy ennek az árfolyamzuhanásnak módfelett örülnek a hazai baloldaliak, a sajtójuk és a hozzájuk kapcsolódó pénzügyi körök.

Természetesen azt mondják, hogy nem örülnek, és természetesen állandóan aggódnak, de nem tudják elrejteni a kaján vigyort, ami kiül az arcukra, hiszen mindezzel az Orbán-kormány alkalmatlanságát tudják bizonyítani – más céljuk pedig nincsen. Illetve, dehogyis nincs! A másik céljuk az IMF visszahívása Magyarországra, és a magunk mögött hagyott nyolc év gazdaságpolitikájának folytatása.

Ennek a célnak rendelik alá egész m?ködésüket, és e cél érdekében csoportosítják a híreket. Ami nekik fontos, és ami látszólag az ? igazukat támasztja alá, az le sem kerül a címlapjaikról, minden egyéb?l pedig hallgatnak. Önmagában ez még belefér a politikai csatározásba, de most sokkal több?l van szó. Most tényleg Magyarországról van szó.

Nézzünk néhány tényt. A forint elképeszt? mélyrepülésbe kezdett a múlt héten, és a napokban elérte történelmi mélypontját az euróval szemben. (Természetesen ugyanígy gyengült a svájci frankkal és a dollárral szemben is.) A hírre reagálva az ideiglenesen hazánkban tartózkodó mainstream baloldal nem lanyhuló energiával hangoztatja: mindez a kormány elhibázott gazdaságpolitikájának eredménye, mindent vissza kell csinálni, és haladéktalanul vissza kell hívni az IMF-et. (Csak egy apró szívfolt az események s?r?jében, de azért jellemz?: miután a kormány plázastopot jelentett be, Vadai Ágnes, a Gyurcsány-féle Demokratikus Koalíció üdvtelenkéje bejelentette, hogy a Gazdasági Versenyhivatalhoz és az Európai Unióhoz fognak fordulni, mert ez a lépés sérti a piaci szabadságot, továbbá ellentétes az uniós jogszabályokkal is, els?sorban azért, mert esetleg egy magyar tulajdonú üzletláncot hozhat helyzetbe. Ezekkel élünk együtt, felebarátaim. De meddig még?)

De visszatérve az események f?sodrához. Tehát a forint és a BUX gyengülése az ideiglenesen itt állomásozó baloldal szerint a kormány b?ne. Azért néhányan felteszik a kérdést: miközben csökken az államadósság, miközben a kormány elég nagy mennyiség? tartalékot halmozott fel a válság kivédésére, s miközben a vártnál jobb GDP-adatok láttak napvilágot, miért zuhan a forint? A kormánybarátsággal nem vádolható MNB közleménye is így fogalmaz: a hazai gazdasági mutatók nem indokolják a forint árfolyamának alakulását. Hát akkor mi indokolja?

A spekuláció. Az indokolja. Minden magára valamit adó szakért? tudja ezt. És a bátrabbja hangot is ad ennek. A hazai nyilvánosságban elsikkadt egy hír: Nouriel Roubini, a 2008-as válságot el?re megjósoló amerikai közgazdász professzor nyilatkozatot adott ki, miszerint: „Be kellene fejezni a forint elleni spekulációt.”

Nahát! Csakugyan err?l lenne szó? Igen, err?l. A nemzetközi pénzvilág, a globális t?ke egyszer?en nem hajlandó

megbocsátani Orbánnak, hogy más utakon merészel járni. S ezért bármire képes a magyar kormány és az ország ellen. Nyolc nagybank például az EU-hoz fordult a bankadó miatt, és segítséget kér (értsd: nem akar sem bankadót fizetni, s nem hajlandó lenyelni, hogy a magyar devizahitelesek rögzített árfolyamon visszafizethetik kölcsönüket). A spekulánsok támadják a forintot, és elérik, hogy az árfolyam zuhanjon, miközben ezt semmilyen valós gazdasági eredmény nem indokolja. A hitelmin?sit?k lemin?sítenek – eközben az EU illetékes biztosa harcot hirdet a hitelmin?sit?k ellen, nagyon helyesen: a hitelmin?sit?k a globális pénzt?ke, a kaszinókapitalizmus kutyái ugyanis. Vagy ahogy a portugál miniszterelnök mondta volt: rosszabbak, mint a terroristák...

A The Economist arról értekezik, hogy Orbán tavaly az intenzív osztályról hozta ki Magyarországot, eközben a hazai baloldal arról értekezik, hogy Orbán tönkreteszi Magyarországot. Amikor Orbán Kínába ment (nyilván pénzért), az ideiglenesen itt állomásozó baloldal nekiesett, hogy mit fog szólni ehhez a „Kína-barátság” a Nyugat és az EU. Majd a görög válság miatti csúcstalálkozó után Sarkozy rohant a kínaiakhoz, pénzért könyörögni. De neki szabad...

Egy szó, mint száz: tényleg szabadságharc folyik. Igazi háború, (egyel?re) l?fegyverek nélkül. A globális pénzt?ke az agresszor, a társadalmak megpróbálnak védekezni. Err?l szól immáron minden, a Wall Street elfoglalóinak mozgalmától Orbán bankadójáig. És jó tudni, ki melyik oldalon áll.

Nézzék meg a Lopott id? cím? filmet. Tökéletes láttelep. Némi utópiába csomagolva: mirólunk. Err?l a világról. A filmben nincs már pénz, mindenért id?vel fizetünk. És akinek lejár az ideje, azonnal meghal. A gettóban élnek azok, akik napi id?bérért robotolnak, és legfeljebb egyheti idejük van. Az egyes zónában pedig az id?milliomosok élnek. S a legnagyobb id?bankár, egy bizonyos filmbeli Weis úr. Aki harmincszázalékos kamatra ad id?t kölcsön. És egymillió évet ?riz privát széfjében.

Na, hát ellenük folyik most a szabadságharc.
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló